

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o niewpisaniu skarżącego na listę urzędników awansowanych do grupy zaszerogowania AST6 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2009 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 29 czerwca 2010 r. oddalającej zażalenie skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 24 listopada 2009 r., opublikowanej w dniu 2 grudnia 2009 r., o niewpisaniu skarżącego na listę urzędników awansowanych do grupy zaszerogowania AST6 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2009 r.;
- wskazanie organowi powołującemu skutków stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji, a w szczególności zaszerogowania do grupy AST6, oraz mocy wstecznej awansu do grupy AST6 od daty, w której powinny zacząć obowiązywać, czyli od dnia 1 stycznia 2009 r.;
- zasądzenie na rzecz skarżącego 2 000 EUR tytułem naprawienia doznanej przez niego krzywdy;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2010 r. — AM przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-100/10)

(2011/C 55/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: AM (Malaga, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci L. Lévi i C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji, na mocy której odmówiono uznania za wypadek w rozumieniu art. 73 regulaminu pracowniczego i art. 2 wspólnych zasad ubezpieczenia urzędników od ryzyka wypadku i choroby zawodowej, wypadku udaru mózgu, którego ofiarą jest strona skarżąca.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 12 listopada 2009 r., na mocy której odmówiono uznania za wypadek w rozumieniu art. 73 regulaminu pracowniczego i art. 2 wspólnych zasad ubezpieczenia urzędników od ryzyka wypadku i choroby zawodowej, wypadku udaru mózgu, którego ofiarą jest strona skarżąca, a w razie potrzeby, decyzji organu powołującego oddalającej zażalenie;
- w rezultacie, nakazanie ponownego zbadania wniosku złożonego przez stronę skarżącą na podstawie art. 73 regulaminu pracowniczego przez nową komisję lekarską;
- zasądzenie od pozwanego zadośćuczynienia, oszacowanego ex aequo et bono na 50 000 EUR, za krzywdę doznaną ze względu na zaskarżone decyzje;
- zasądzenie od pozwanego odszkodowania, oszacowanego tymczasowo na 25 000 EUR, za szkodę poniesioną ze względu na zaskarżone decyzje;
- zasądzenie od pozwanego odsetek za zwłokę od należnej kwoty, na podstawie art. 73 regulaminu pracowniczego, w stosunku 12 % w okresie rozpoczynającym bieg najpóźniej w dniu 15 marca 2007 r. aż do dnia całkowitej spłaty tej kwoty;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2010 r. — Bowles i in. przeciwko EBC

(Sprawa F-114/10)

(2011/C 55/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Carlos Bowles i in. (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandebussche)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności odcinków wynagrodzenia skarżących za styczeń 2010 r. i kolejne miesiące w zakresie w jakim obejmują one podwyższenie wynagrodzenia o 2 % w następstwie postępowania w sprawie dostosowania wynagrodzeń za 2010 r. a także naprawienie szkody poniesionej przez skarżących.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności odcinków wynagrodzenia za styczeń 2010 r. i kolejne miesiące w zakresie w jakim zostało w nich zastosowane podwyższenie wynagrodzenia o 2 % tak aby zastosować podwyższenie o 2,1 % wyliczone w oparciu o dostosowanie Komisji wynoszące 3,6 %;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu wniosków skarżących o ponowne rozpatrzenie sprawy i wniesionych przez nich zażaleń;
- naprawienie szkody poniesionej przez skarżących, która obejmuje różnicę między podwyższeniem wynagrodzenia o 2 % zastosowanym niezgodnie z prawem od stycznia 2010 r. a podwyższeniem o 2,1 %, które powinno być przysługiwać skarżącym a więc podwyższenie wynagrodzenia oraz wszystkich pochodnych praw finansowych (w tym praw emerytalnych) o 0,1 % miesięcznie od stycznia 2010 r. Od kwot tych powinny zostać naliczone odsetki za okres od dnia ich wymagalności do dnia rzeczywistego dokonania zapłaty, których wysokość powinna zostać ustalona na podstawie znajdujących zastosowanie w tym okresie stóp procentowych ustanowionych przez Europejski Bank Centralny dla podstawowych operacji refinansowania, powiększonych o 2 punkty;
- naprawienie szkody dotyczącej utraty siły nabywczej oszacowanej wstępnie ex aequo et bono na 5 000 EUR w przypadku każdego ze skarżących;
- zadośćuczynienie za krzywdę oszacowaną ex aequo et bono na 5 000 EUR w przypadku każdego ze skarżących;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami postępowania

Skarga wniesiona w dniu 10 listopada 2010 r. — Gozi przeciwko Komisji**(Sprawa F-116/10)**

(2011/C 55/70)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Sandro Gozi (Sogliano al Rubicone, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. De Luca i G. Passalacqua)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji, na mocy której oddalono wnioski o zwrot kosztów poniesionych przez skarżącego w trakcie postępowania karnego przed sądem krajowym.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrekcji generalnej do spraw zasobów ludzkich i bezpieczeństwa — dyrekcji D — HR.D.2/MB/db Ares (2010) — Y96985
- ustalenie i stwierdzenie, że skarżącemu przysługuje prawo do zwrotu kosztów i w efekcie nakazanie zapłaty na jego rzecz kwoty 24 480 EUR